

eller ifølge Opfordring af Arvingerne eller disses Bærger træffe de fornødne Foranstaltninger til at fratage den Længstlevende Raadigheden over Boet og overgive denne til en god Mand, der da som Bærger bestyrer Boet, medens Skiftet varer.

At saadan Foranstaltning er truffen, bliver at kundgjøre ved Thinglæsning og ved Beskjendtgjørelse i Aviserne efter de om Umyndiggjørelse gjældende Regler.

§ 59.

De af den Længstlevende opgivne Arvinger blive af Skifteretten at underrette om Skiftet i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 14 og 23. For fraværende Arvinger eller Legatarer, hvis Opholdssted ikke kendes, eller som ere saa langt borte, at Boets Behandling ei findes at burde udsættes af Hensyn til dem, bliver der, for saa vidt ingen Fuldmægtig møder for dem, efter Skifterettens Foranstaltning at bestille Bærger, der have at varetage deres Tary paa Skiftet.

§ 60.

Skiftet bør grundes paa den Længstlevendes egen Opgivelse af Boets Indgjæld og Udgjæld, for saa vidt denne erkjendes af de tilstedeværende Arvinger eller disses Bærger, og Skifteretten ikke paa de Umyndiges eller Fraværendes Begne finder nogen særdeles Anledning til at betvirke dens Rigtighed. Men selv naar Opgjørelsen ikke fra alle Sider erkjendes for rigtig, bør dog ingen Afhændelse af Boets Eiendele finde Sted, men disses Værdt alene under Anvendelse af Reglerne i § 48 ansættes af willige Mænd, ligesom der med Hensyn til de anmeldte Fordringers Rigtighed i Reglen kun bliver at anstille saadan Underjøgelse, som af Skifteretten skjønes efter Omstændighederne at være tilstrækkelig, saasom ved at adspørge Kreditorerne o. s. v.

Den længstlevende Egtfælle er berettiget til at beholde det hele Bo samlet eller udtage faste Eiendomme, Skibe og hvilke som helst andre Effekter af Boet, uden Hensyn til om disses Værdt overstiger dens Boslod og Arvelod, naar den er villig til i fornødent Fald at give Medarvingerne Udlæg med det Beløb i Penge, som deres Arvelodder efter Bundering befindes at udgjøre.

§ 61.

Den Længstlevende er ikke pligtig at indkalde Kreditorerne, selv om der efter dennes Opgjørelse bliver et Overflud at arve, saalænge Boet ikke ifølge Konkurslovens § 145 eller den Længstlevendes egen Begjæring behandles som Konkursbo.

Arvingerne efter den Forstafdøde blive ikke ved at modtage Arv eller Bederlag herfor ansvarlige for Boets Gjæld. Om det dem saaledes Udlagte eller Udbetalte, i Tilfælde af Boets Utilstrækkelighed, af Kreditorerne kan forlanges tilbagegivet, afgjøres efter Konkurslovens Forrifter om Retshandlers Afkræftelse paa Grund af Konkurs.

D. L. 5—4—9 og 10 ophæves herved.

§ 62.

Den Omstændighed, at den Længstlevende paa den heromhandlede Maade stifter med den Forstafdødes Arvinger, indskrænker ikke Fællesboets Kreditorer i at forfølge deres Ret mod den Længstlevende ganske paa samme Maade, som om ingen Skiftebehandling fandt Sted.

Er Raadigheden over Boet ifølge § 58 frataget den Længstlevende, bliver der af Boets Bestyrelse at drage Omsorg for, at de lovlige Krav paa Boet behørig fyldestgøres, ganske i Overensstemmelse med, hvad der gjælder i Tilfælde af Umyndiggjørelse.